

POSTSKRIPTUM

Ståtoalett
där de tvålar in varandra

Hemtransporter utan slut
Hotellrum efter hotellrum
där han svettas mera naken
än hon med kläder

Att han svettas åt dem båda
är i sin ordning

Att hans nattsvett är hennes
som är utan ordning

Så går hans andning över
i hennes andning

med dyrkan i varje aspekt

Hos dem är tiden,
hos dem andas den

Och av kraft är dem båda

GRÄND

Rullgaller i stadsperiferin

Gränsskräcken
från port till port

Trottoarträden svettas
i osynlig nattvind

Försiktighetsmått
om det citeras

Likvideringen
i sin genomskinliga natt

Ingenting har hänt –
och händer hela tiden

Så står det klart för alla
vad ingen kan klargöra:

att de körs bort
bakom polaroidglas
i mördarnas skåpbilar

Siren som siren:
Pojken noterar tystnaden
varför ingen längre hör

De har i tystnaden samma aggressivitet
som i skallen deras hundar
och han skiljer inte ordet från skallet
som hotar honom

NATTLOPP

Plåtjalusierna vevas ner
som påskyndar passagen
kvarter för kvarter
som hon inte skulle sett
om inte skuggbarnen
cirkulerade kring henne
eller statylika stod
i de gravkalla gränderna
där hon går i de cirklar
som gör dem osynliga
av samma särskilda skäl
som under cirkulationen
gör att hon stannar:
Patriciermuren
med grova buteljuskärvor
som hon bortskämd
passerar nu –
svartsminkad
med vrede samma
och samma skuld
Antimänniska, antiminne
där hon stannat därhän
att hon insett sin likhet
med sin fiende
Så går det redan henne
som det gått för alla
med sådan bevakning

Försvinnande dröm –
som de lever upp till
vid stympningens gräns
De blandar
hånets substanser
som håller dem alerta
De byter inte substans
med de döda
De döda har för dem
ingen substans
Godhetens
och onskans regim
– har samma port

MÖRKERJAKT

Gevärsskotten om natten,
följt av tystnaden

Ingenting syns utom sekunderna
Och koagulerar

Tiden droppar inte längre

Sådant är tecknet:
Från det ögonblick
mörklaggningsen är klar

och det hemska
har sin blinda gång –
vid sidan av det uppenbara:
att trycket ligger på tystnaden
som utövar sitt tryck
på varje människa här –

från det ögonblick
ensamheten klarnar i fasa
över dödsskvadronernas rond
gör man med tankarna
som med trottoarerna –

om man gäller för människa
och gäller för alla:
man spolar dem

Zon efter zon av
människojakt

Stirrande blankt –
i det klarvakna eller yrvakna

Festlamporna bultar
under utgångsförbudet

Glaset, blodets

Timmen genomskinlig
i sin skräckatmosfär

Dödspatrullerna –
mantlarna man axlar
för att göra slut på kaos

Topphuggningen –
Reflexionslösheten
kring denna reflexion

De öppnar staden i avantgarde

utan inblandning när den sover
Blint eller inte blint – de dödar
utan inblandning

Bakom tonade rutor körs de bort
Också som försvinnande
försvunna

Resklara i nattregnet
mellan grönakorsfordon
och militärlastbilarna –
sådana man står i kön
på samma exercisplats
vid landsvägsbussarna
under uppsikt av milis
som vid varje provins
spärrar vägen för dem:
svarta ponchos, vita rep
med fattigdomens ögon
vare sig man tysta väntar
i det strömmande regnet
med dämpade hostningar
som det mest talande –
eller skärrade sitter ner
med handbagage i knäna
vid varje provinsgräns:
vägspärrar, visiteringar
vägspärrar, passagerarna
bär identitetshandlingar
signerade med tummarna
och samma stigmatisering
där de första ansiktena –
i summariska avrättningar
försvunnit, och de andra
nu trycks ut med tummar
ger ingen närmare vink
om dessa levande döda –
ingen fingervisning alls
om dessa döda levande

av att här stämplas om –
jämfört med händerna
som har dem i sitt våld
och konfirmerar det –
genom byte av det grepp
som ger dem löst koppel
innan klorna sträcks ut
och halar dem in –
Terrorns korpus råder
och amputerar spontant
Terrorns undermeningar
inlemmar hundra dialekter
i dem och sin korpus
Ondskan tar dem till vittnen
och de vittnar, och de vittnar
med sömnlösa ögon
– Om godhet

FRÅN GUATEMALA 1983

Bytorget tyst
efter högtalarbilen

Barnen slitna
som sina T-shirts

Skuggvis passerar man
i den stickande röken

Innan de begravts
har nya kroppar hittats

Redan släcks lamporna
som tändes när vi kom

Grannbyarna utplånade
från jordens yta

STEG EFTER STEG

Större nattrymd har kristalliserat av mindre köld än den jag andas nu

där jag går genom *alfabetet av död* från att nyss ha varit levande
bokstavligen undermänniska desto bokstavigare min gång
– i ingen riktning utan evakueringen

Så undrar jag redan mindre över den dimensionslösa döden
eller ännu mera när jag förstår: att den korresponderar med ingenting
annat än omänskligheten hos dessa ord

Den dimensionslösa döden som för ordets skull gränsar med gången

RELIKER

Med sina människor
som exemplar och exempel –
på häpnaden inför sitt verk:

att man gjorde med kropparna
allt som man inte kunde tänka sig;
att det sista man tänkt sig

var det första man gjorde
var på hänryckningen kom
– utplåningen

Har man ingenting förstått
skall kropparna förklara allt
– redan exempellösa

att döma av maktberusningen
som lämningarna utstrålar
ännu i jordvallen